

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift Over werken in de postindustriële samenleving van Paul de Beer

1. Het belang van betaald werk is in onze samenleving vooral gelegen in het feit dat het zo belangrijk wordt gevonden.
2. De veronderstelling dat de verschuiving van de werkgelegenheid van de industrie naar de dienstensector gepaard gaat met een eenduidige verbetering van de kwaliteit van de arbeid, berust op een te rooskleurig beeld van het werk in de dienstensector.
3. Hoewel een betaalde baan voor individuele huishoudens het beste middel tegen armoede is, is werkgelegenheidsbeleid geen effectief instrument om armoede te bestrijden.
4. De opvatting dat een verhoging van de formele arbeidsparticipatie de welvaart vergroot, ongeacht de gevolgen daarvan voor de tijdsbesteding aan onbetaald en informeel werk, getuigt van een (te) eng welvaartsbegrip.
5. Betaald werk wordt steeds meer een vorm van luxeconsumptie.
6. Hard werken is als topsport: het geeft een 'kick', verschaft aanzien en status, maar leidt op den duur vaak tot psychische en lichamelijke klachten.
7. De vrijetijdssamenleving die de futurologen uit de jaren vijftig en zestig van de twintigste eeuw voorzagen, is er, ondanks de schijn van het tegendeel, wel degelijk gekomen, alleen wordt zij niet als zodanig herkend: de vrijetijdsbesteding heeft de gedaante aangenomen van betaald werk.
8. De jarenlang volgehouden loonmatiging, die wel als het publieke geheim van het poldermodel wordt beschouwd, was niet de uitkomst van het akkoord dat de sociale partners in 1982 in Wassenaar sloten, noch het gevolg van het op lastenverlichting gerichte beleid van achtereenvolgende kabinetten, maar een onbedoelde bijwerking van de massale toestroom van vrouwen naar de arbeidsmarkt.
9. De sterke nadruk die wordt gelegd op financiële prikkels om uitkeringsgerechtigden te activeren, staat op gespannen voet met het feit dat steeds meer belang wordt gehecht aan betaalde arbeid als bron van individueel welzijn en zelfontplooiing.
10. De huidige samenleving lijkt meer op die van 1970 dan op de voorspellingen uit 1970 voor het jaar 2000.
11. Sociaal-wetenschappelijk onderzoekers die de verklaring voor maatschappelijke ontwikkelingen zoeken in verschuivingen tussen (bevolkings)categorieën (z.g. compositie-effecten) lijken veel op de dronkaard die zijn sleutel alleen onder een lantaarnpaal zoekt omdat het daar licht is.
12. Dat alles steeds sneller verandert, zoals velen menen, komt doordat ieder jaar weer korter lijkt dan het voorgaande: het is een onvermijdelijk gevolg van het ouder worden.
13. De sociaal-economische taboes van morgen laten zich het gemakkelijkst voorspellen aan de hand van de geaccepteerde wijsheden van vandaag.
14. Individualisering zit tussen de oren: ze komt tot uitdrukking in het feit dat steeds meer mensen op strikt individuele gronden dezelfde keuzen maken.